

FA NO

FACULTAS
NOSTRA

ČASOPIS LÉKAŘSKÉ
FAKULTY V PLZNI
UNIVERZITY KARLOVY

04/24

Rozhovor:
prof. Jiří Moláček,
přednosta Chirurgické
kliniky

Veletrh představil
studentům kariérní
možnosti

Návštěva z Ambergu:
vykročení k budoucí
spolupráci

Ples mediků opět rozzářil Besedu

foto Tomáš Ťupa

Snídaně s rektorkou

Po roce a po „kolečku“ na dalších fakultách přišla LFP 14. března tohoto roku opět na řadu v pravidelných návštěvách rektorky UK prof. Mileny Králíčkové. Tato setkání jsou možností pro zaměstnance i studenty fakult vznést své dotazy nebo náměty k fungování univerzity osobně k její rektorce, a to v neformálním prostředí, u kávy či koláčku. Se svými otázkami přišli na snídani s rektorkou na LFP studenti i akademici. Paní rektorka se svěřila, že tato setkání jsou pro ni cennou zpětnou vazbou a přímým pojitkem se životem na fakultách. Účastníci debaty naopak ocenili, že si rektorka ve svém nabitém programu na tato setkání vyhrazuje čas a že i oni mají takovouto možnost bezprostředního rozhovoru.

Těšíme se zase za rok!

FACULTAS NOSTRA | Pro Lékařskou fakultu v Plzni Univerzity Karlovy vydává: NAVA Tisk s.r.o. Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

Náklad: 1 000 výtisků. Vydání č. 195. Redakce nezodpovídá za obsah placené inzerce.

Redakční rada: Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA, prof. MUDr. Dana Müllerová, Ph.D., Ing. Marie Klečková, Ing. Barbora Černíková, Mgr. Daniela Vítová, Mgr. Lucie Síchingerová.

E-mail: pr@lfp.cuni.cz. Distribuce výtisků zdarma. Neoznačené články jsou redakčními materiály. **Foto na titulní straně:** Lukáš Tycar

Úvodník děkana

Každý rok ve stejnou dobu

D ivadlo Bez zábradlí uvádělo výše uvedenou hru o setkání sezdaných milenců v pětiletých intervalech, já osobně se na začátek jara těším každoročně, a to až s dětskou netrpělivostí. Nemohu dospát, abych se dozvěděl, který chronobiolog, psycholog či lékař se dal zlákat nenasytnými novináři, aby pohovořil o zhoubném vlivu střídání času zimního na letní, což je údajně mnohem horší než střídání letního na zimní. Pravidelně se dozvíme, u kolika žen dojde k bolestem hlavy, a protože 80 % žen hlava již intermitentně bolí, je dosaženo čísla vysoce překračující 100 %. Dobrých 10 dní je o čem psát a o čem si povídat, láteřit na Evropskou unii, která svojí nečinností a starostí o jiné, snad zásadnější věci tento posun již dávno nezrušila. Mám pochybnosti o účelnosti EU od té doby, co mi nařídila, abych si svítil na toaletě úspornou, notně předraženou dlouhověkou žárovkou. Ta, a všechny ostatní, kterými jsem vybavil naši domácnost, se odporučely pak do věčných lovišť mnohem dříve než ony klasické, kterými bez výměny v jiných místech domu svítím od kolaudace, a je to již 21 let. Střídání času platí od roku 1979 a jeho negativní dopady můžeme hlavně monitorovat od otevření našich hranic po roce 1989. Jsou-li totiž alespoň z poloviny pravdivé všechny negativní dopady, pak by většina těch, kteří cestují na dovolenou do zemí s větším časovým posunem, měla krátce po návratu zešítet.

Další jarní stálící je debata kolem Velikonoc, jejichž křesťanský význam je nesporný, na téma, zde se přece nejedná pouze o svátky jara. Tato polemika mi připomíná dávný vánoční projev prezidenta Zápotockého, jak Ježíšek odchází a nahrazuje jej mladý progresivní děda Mráz. Stát se zde dle mého názoru jasně staví na stranu zastánců křesťanských tradic, když nám, údajně nejateističtějším národům, nadělil poměrně nedávno volný Vel-

ký pátek. Ovšem stejný stát nečeká na pochvalu a tento bohu-libý počín obratem zcela zastíhuje vysvětlovací kampani, které obchody mohou být otevřeny ve který svátek, takže na Velký pátek si nakonec nakoupíte, na Velikonocní pondělí nikoliv. Logiku v tom netřeba hledat, není, stát se zde stará a hlavně zdržuje něčím, co mu vůbec nepřísluší.

Jaro ale přináší každoročně i zprávy pro nás a naši fakultu opravdu důležité, a to o počtu přihlášených uchazečů ke zkouškám do prvního ročníku a o počtu studentů, kteří se vzhledem k prospěchu hlásí na naši školu bez přijímacích zkoušek. Obě čísla jsou letos opět rekordní a dávají velkou šanci, že na naši fakultu nastoupí opravdu kvalitní uchazeči, kteří se v čase určeném stanou absolventy. Úspěšnost nastoupivších bez přijímacích zkoušek je na naší fakultě nad průměrem, proto budeme takto přijímat studenty i příští rok.

S dobrým pocitem pak vstoupíme do nového akademického roku a budeme potutelně čekat, jak to dopadne s tím časem...

Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA
děkan Lékařské fakulty UK v Plzni

Prof. MUDr. Jiří Moláček, Ph.D.:

U operačního stolu se musí stát roky, než je z člověka hotový chirurg

Přednostu chirurgické kliniky FN Plzeň jsem zastihla v dobré náladě. Chvilí předtím operoval velmi mladého muže, který měl metastázu zhoubného nádoru v pravé nadledvině a dvouhodinová operace proběhla úspěšně, stejně jako dvě další.

Když má po úspěšně provedené operaci, vždy ho to nabije. „Nejen mě, každého chirurga, který tuto práci dělá srdcem,“ říká prof. MUDr. Jiří Moláček, Ph.D.

Bohužel se stává, že se něco nepodaří, přece jen lékaři nejsou všemocní. Je těžké se s tím vyrovnat?

Ano, každý neúspěch nás hodně trápí a velmi se nás to dotýká. Chirurg se s tím ale musí umět vyrovnat, nemůže se při komplikacích hrodit, musí se naopak zamýšlet, zda udělal vše, co mohl, zda se správně rozhodl, což je naštěstí často na širším týmu, nikoliv na jednotlivci. I když konečná zodpovědnost je vždy na operujícím lékaři. Když mají chirurgové těžkou, náročnou operaci, která se komplikuje, nevyvíjí se dobře, nebo dokonce dojde k úmrtí pacienta, znamená to pro ně obrovský stres. Nemohou mu ale podlehnout. Diskutovat možné příčiny komplikací, jiné alternativy..., to vše je nutné, ale nesmíme podlehnout stresu.

Jak vy konkrétně pracujete na tom, abyste byl psychicky odolný?

Se stresem dokážu bojovat, řekl bych, že to je jednak moje vlastnost – psychická odolnost, a jednak mám skvělé zázemí ve své rodině, se kterou rád trávím svůj volný čas. Vynahrzuji jí nyní vše, co jsem musel zanedbávat i vzhledem ke své sportovní kariéře. Naplňuje mě i péče a starost o mého hendikepovaného syna. Relaxem je pro mě i náš nový člen rodiny, kterým je roční maďarský ohař a osmikilometrové každodenní procházky, kdy za ním vlaju. Jezdíme také rádi na Šumavu, tam rád odpočívám aktivně i pasivně.

Kdy jste se rozhodl pro profesní dráhu chirurga?

Už na gymnáziu jsem byl přesvědčený, že půjdu studovat medicínu. Měl jsem rád biologii a v podstatě vše, co se točilo kolem medicíny, a velmi

brzy mě lákala spíše invazivní léčba, tedy ta chirurgická. Už od prvního ročníku na lékařské fakultě jsem snil o tom, že bych chtěl dělat chirurgii. Proto jsem i přechodně učil anatomii u pitev, zkoušel jsem mladší studenty, bavilo mě to. Během celého studia jsem dělal brigádu jako sanitář v blízkosti těch invazivnějších oborů, ať už na operačních sálech, na gynekologii, později na emergency. Promoval jsem v roce 2000 a měl jsem štěstí: při konkurzu na chirurgickou kliniku jsem uspěl, tehdejší přednosta profesor Třeška mě přijal. To byl můj velký splněný sen.

A sen vás nezklamal?

Ne, chirurgie mě v ničem nezklamala. Naopak, našel jsem v ní obrovské zalíbení, práce mi byla vždycky koníčkem, i když to zní jako klišé, bylo to tak a je to tak stále. Ačkoli musím říct, že začátky byly velice náročné.

V čem?

Nejdříve máte pocit, že nic neumíte, pohybujete se ve velmi složitém prostředí, bojíte se, že něco zkazíte, pak přijde fáze, kdy si myslíte, že už umíte vše. To je ta nejnebezpečnější fáze, a až po určitém čase přijde rozumný nadhled a zkušenosti. Není to nepřátelské prostředí, ale velmi náročné. V prvních pěti, možná osmi letech tomu musíte věnovat hrozně moc. Což jsem jako svobodný a bezdětný udělal.

To zní, jako byste se toho nejvíc naučil až po studiu... Je vůbec potřeba tak dlouhé a náročné studium medicíny?

Ano, častá otázka nejen mediků při studiu některých oborů: Budu tohle vůbec někdy potřebovat? Jenže vy nikdy nevíte, co užitečného se vám zpětně vybaví, co jednou využijete. Medicínu opravdu nelze obejít, obelstít, říct si, že vše podstatné se naučíme až praxí. Ty základy a teorii lékař mít musí. A později se mnoho naučí praxí, ano, ale při studiu ne

Už na gymnáziu jsem byl přesvědčený, že půjdu studovat medicínu. Měl jsem rád biologii a v podstatě vše, co se točilo kolem medicíny, a velmi brzy mě lákala spíše invazivní léčba, tedy ta chirurgická.

každý mladý člověk tuší, kam se vydá dál. Třeba má určitou představu, ale díky tomu, že nahlédne do všech oborů, může zjistit, že ta představa byla mylná, že tohle pro něj opravdu není. Proto studentům říká, aby se rozhlédli, aby pátrali, aby se neunáhli ve svém rozhodnutí a zjistili, co by je nejvíce bavilo. V posledních letech studia mají medicí na stážích u různých klinických oborů možnost si všechno vyzkoušet a zjistit, co jim bude nejvíce vyhovovat.

Takže obvykle si studenti volí své zaměření v 5., 6. ročníku?

Myslím, že většina studentů má nějakou představu i dříve. Někdo chce být kardiolog, někdo oftalmolog a už během studia se těmto oborům věnuje více. Ale není žádná ostuda, když to student neví ještě ani u státnic, kde se jich na to často ptám. Není úplně na škodu, když někam nastoupí, bude pracovat rok třeba tady na chirurgii a uvědomí si, že to není pro něj. Není to v žádném případě rok ztracený. Za prvé si splní potřebné kolečko, ale hlavně se setká s pacienty s chirurgickými onemocněními, a to se bude v lékařském životě hodit.

Náplň vaší práce je tedy chirurgie a výuka. Můžete to rozvést? Co převažuje?

To se nedá přesně říct, různí se to. Jako přednosta už neučím praktika, protože na to není čas, ale někdy mi to chybí. Čas od času zaskočím, protože mě baví ty dvě hodiny chodit se studenty za pacienty, které společně vyšetřujeme, pak diskutujeme, to je opravdu naplňující práce. Pak stále přednáším, mám také po večerech on-line výuku pro ty nadšence, které chirurgie hodně baví. Jinak ale náplň práce lékaře ve FN je primárně léčit lidi, v mém oboru tedy nejčastěji pomocí operačních výkonů, ať už otevřených, nebo miniinvazivních. K tomu pak samozřejmě patří výuka nejenom studentů, ale i ta postgraduální vý-

uka, tedy mladých kolegů. Chirurgie je totiž v jedné věci obtížná, není hotovo za pět nebo za osm let. I po deseti letech praxe chirurg dozrává, získává větší a větší přehled, ta práce rukama je řemeslo, které potřebuje talent i trénink. U toho stolu se musí strávit roky, jinak to nejde.

Podílejí se chirurgové také na nějakém výzkumu?

Ano, ale hlavně na aplikovaném výzkumu, méně často na tom základním. Buď zkusíš to, co vyplynulo z výzkumu základního, nebo se podílíš na vývoji nových metod, materiálů apod. Kolegům ze základního výzkumu dáváme k dispozici různé vzorky tkání, nádorů, krve a podobně. V tom je naše role nezastupitelná. Ale role chirurga je především operovat.

A také se musí neustále učit, jako jiní lékaři?

Samozřejmě, podívejte se na moji knihovnu! Každou chvíli do ní sahám, něco hledám, upřesňuji si atd. Pravdou je, že vše jde dopředu, a to i v té chirurgii, je tedy absolutně nutné sledovat nové trendy, nové postupy, zkušenosti jiných pracovišť ve světě i v České republice. Jen tak může mít člověk komplexní pohled a může tak odpovědně rozhodnout o nejlepší variantě léčby pro konkrétního nemocného. V chirurgii jsou sice operace, které se dělají 70 let pořád stejně, na druhou stranu se obrovsky vyvíjí miniinvazivní operativa, více a více výkonů děláme laparoskopicky, torakoskopicky a od roku 2019 i v Plzni také roboticky, což bylo ještě před deseti lety pro nás nepředstavitelné. Vývoj na poli chirurgie jde směrem co nejméně traumatizovat nemocného, tedy provést operační výkon s co nejmenší zátěží pro pacienta.

Zasáhne, nebo už do chirurgie zasahuje také umělá inteligence?

Stoprocentně. Ne asi tolik jako do některých jiných oborů, například do diagnostických zobrazovacích metod. Toto téma zajímá i mě, plánujeme

s kolegy zkoumat, zda by nám umělá inteligence pomohla například diagnostikovat rozsah nádoru na slinivce nebo riziko ruptury výdutě na břišní aortě. AI zasáhne jistě i do chirurgie, až za pár let však budeme hodnotit, jak moc. Osobně se nebojím, že by nám AI vzala práci, v některých oborech ji ale může výrazně ulehčit. Líbí se mi výrok jednoho kolegy: Umělá inteligence lékaře nenahradí, ale v určitých oborech zcela jistě lékař s umělou inteligencí nahradí lékaře bez umělé inteligence.

Studoval jste medicínu v 90. letech, tedy už ve svobodné éře, dá se i tak srovnat, v čem to mají současní studenti medicíny lehčí, či těžší?

Penzum vědomostí, které jsme se učili před 25–30 lety, bylo asi v některých oborech menší než dnes. Někteří učitelé toho chtějí totiž předat více a více, protože ono se toho víc ví. Takže je na garantech oborů a na lidech jednotlivých předmětů, aby rozhodli, co je klíčové, aby student po vystudování daného konkrétního oboru znal, i když se mu nebude v praxi věnovat. Myslím, že je velké umění, aby vyučující dokázal vypíchnout to důležité, ať už v teoretických oborech, či v těch praktických. Nedávno prošlo kurikulum nějakými změnami, některé předměty se k sobě přiblížily, protože spolu souvisí, trochu jsme klinickou medicínu posunuli dopředu, aby se studenti s pacienty setkali dříve – to je podle mě vývoj správným směrem. V neposlední řadě mají studenti k dispozici simulační centrum, to za nás nebylo. Jsou tam dokonalé trenažéry na sonografii, na intervenční radiologii, lékařská fakulta bude kupovat také trenažéry na operační výkony jak gynekologické, tak chirurgické

i endoskopické, v tom je obrovský benefit pro studenty, kteří si to mohou vyzkoušet bez ohrožení pacienta.

Jak se vám mimochodem líbí nová budova lékařské fakulty?

Je to nejhezčí lékařská fakulta v České republice, nebo jak já říkám, nejhezčí ve Visegradské čtyřce. Mohu to posoudit i podle ohlasů, které mám například od atestantů z celé republiky. Na podzim minulého roku tu byli kolegové přednostové a primáři z celé republiky a všichni byli okouzleni a nadšeni zázemím, budovou, zkrátka celým kampusem. Také zahraniční studenty to zázemí zaujme, máme například čím dál více studentů z Německa.

Jak velká pro vás byla výzva nahradit ve funkci profesora Třešku?

Nahradit člověka, který více než 22 let řídil kliniku, skvělého chirurga, učitele, přednostu, bylo velmi obtížné. Teď je to rok, kdy jsem nastoupil na jeho místo. Snažím se pokračovat ve všem, co on začal a rozvinul, a posouvat to dál, aby naše pracoviště patřilo mezi nejlepší pracoviště v zemi.

Jste také místopředseda akademického senátu lékařské fakulty. Co tato funkce obnáší?

Podílím se na diskuzích a na rozhodování nad klíčovými tématy, která jsou důležitá pro chod lékařské fakulty. A je to pro mě velká čest.

Rozhovor vedla: Lucie Sichingerová

Vyhlášení Nerd Art Prize 2023: nejen o fotografování ve Skotsku

Projekt Chaperon uspořádal v minulém roce už třetí ročník fotosoutěže Nerd Art Prize, v níž mohou soutěžit studenti a zaměstnanci Univerzity Karlovy. Vyhlášení výsledků tentokrát obohatila přednáška jednoho z výherců doc. Jiřího Presla o jeho cestách za fotografováním.

Soutěžilo se opět ve dvou kategoriích: Věda a výzkum a Freestyle. Ve „vědecké“ kategorii přitom mohly soutěžit jak fotografie, tak jakýkoli druh přístrojového výstupu nebo vizualizovaných dat. První místo v kategorii Věda a výzkum získal Roshan Singh za obrázek decelularizovaného scaffoldu z prasečích jater (azurová barva) s rostoucími lidskými kožními fibroblasty (zelené se žlutými jádry).

Na děleném druhém až třetím místě se umístili dva soutěžící: doktorand Baidur Siddharth z Laboratoře experimentální neurofyziologie našeho Biomedicínského centra zabodoval zajímavou vizualizací dat nazvanou Explóze barev. Každá tečka grafu znázorňuje projekci velikosti jednoho impulsu nervové buňky, snímaného několika elektrodami. Shluky teček pak umožňují rozlišit, jaký neuron danou množinu impulsů vytváří (rozlišeno barvami).

O umístění se dělí s Erikem Zacharem, studentem oboru Laboratorní diagnostika ve zdravotnictví na Farmaceutické fakultě UK. Ten zaslal do soutěže mikrofotografii „Drobné světy – vypadá svět stejně za mikroskopem i dalekohledem?“ Ačkoli fotografie připomíná vesmírnou mlhovinu, ve skutečnosti je na ní biofilm vytvořený bakterií *Pseudomonas aeruginosa* kultivovanou v růstovém médiu BHI. Mrtvé buňky jsou znázorněny jako červené (oranžové) skvrny, živé buňky zelené a matrice biofilmu modře.

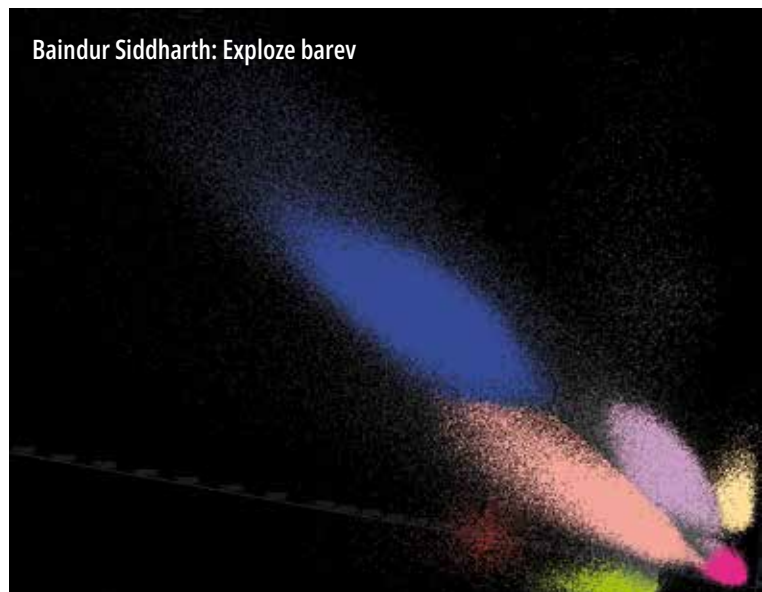
V kategorii Freestyle se stal vítězem doc. Jiří Presl s úchvatnou fotografií Svítání ve skotském Glen Coe. Jedná se o panorama složené ze 75 fotografií ve dvou řadách. A právě doc. Presl, jinak přednosta Gynekologicko-porodnické kliniky LFP a FN Plzeň, se tentokrát ujal přednášky

v roli fotografa. Okouzlenému publiku popsal vznik této i dalších svých fotografií, pro které neváhá snášet leccaké cestovatelské nepohodlí.

Druhé místo v kategorii Freestyle patří Nasimeh Baghalipour. Fotografie je z kašny v Karlových Varech, kde se voda vlévá do řeky. Zajímavá je tím, že připomíná tkáň pod mikroskopem.

Pokračování na straně 10.

Baidur Siddharth: Explóze barev

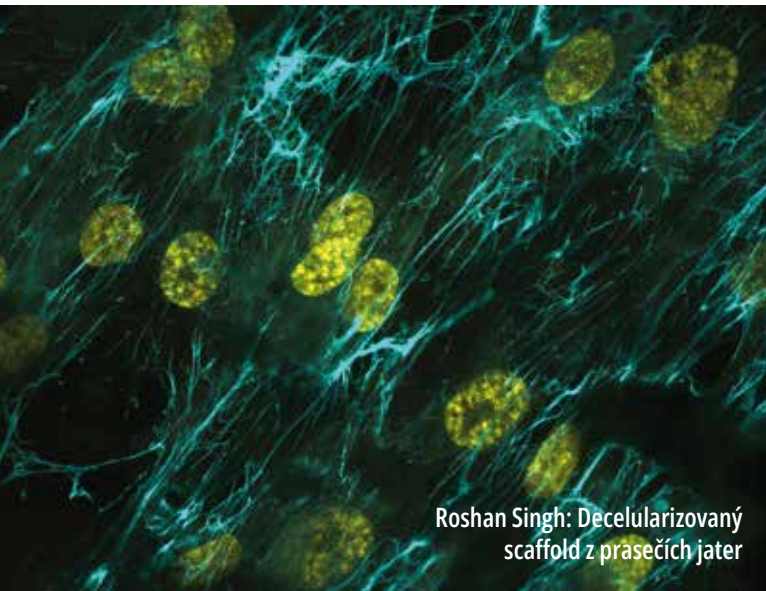
Jiří Presl: Svítání v Glen Coe

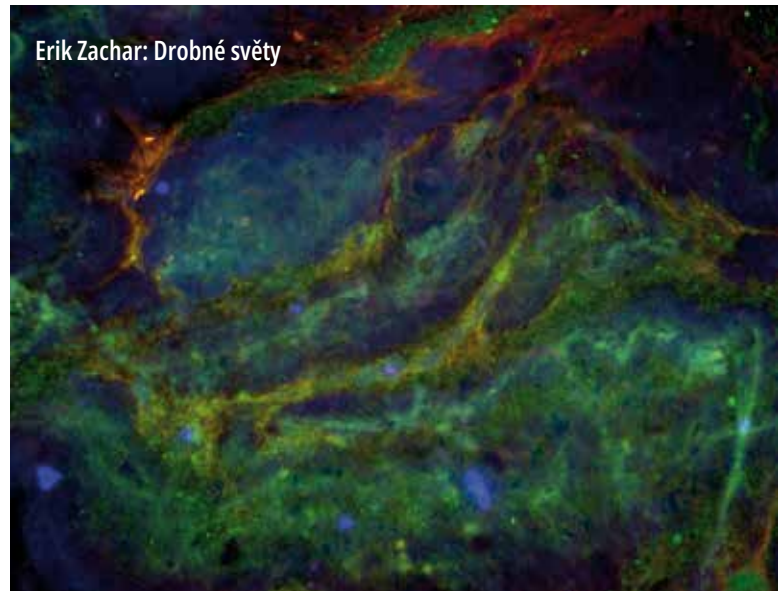
Projekt Chaperon je financován z programu Evropské unie Horizont 2020, č. grantové smlouvy 856620.

Barbora Černíková: Moaralmsee

Roshan Singh: Decelularizovaný scaffold z prasečích jater

Erik Zachar: Drobné světy

Jan Kraner: Chefchaouen

Pokračování z dvoustrany 8–9.

O třetí místo v kategorii Freestyle se opět dělili dva soutěžící, kteří přihlásili snímky ze svých cest po světě. Barbora Černíková zaslala snímek jezera Moaralmsee v rakouském regionu Schladming-Dachstein, v jehož hladině se zrcadlí okolní horské útvary. Jan Kraner zachytil malebnou uličku v marockém „modrém“ městě Chefchaouen, proslulém svou typickou barvou fasád domů.

Ze všech vítězných snímků byly vyrobeny fotopanely, které se stanou součástí výzdoby nového kampusu LFP. Ceny výhercům předal vedoucí projektu Chaperon, prof. Kari Hemminki. I my srdečně blahopřejeme!

Nasimeh Baghalipour: Optická iluze v kašně

Ocenění za nejlepší článek v časopisu ČSNN

Jako nejlepší článek v roce 2023 byl redakční radou časopisu Česká a slovenská neurologie a neurochirurgie (ČSNN) zvolen článek MUDr. Slavomíra Žídky, Ph.D., „Úloha dynamické MR krční páteře a dynamických evokovaných potenciálů v diagnóze degenerativní cervikální myelopatie“.

Degenerativní cervikální myelopatie (DCM) je patologický stav spojený s postupným poškozením míchy v oblasti krční páteře vlivem degenerativního onemocnění páteře. Magnetická rezonance (MR) páteře odhalí abnormality, jako jsou výhřezy meziobratlových plotének a další strukturální změny, které vedou k útlaku míchy. Evokované potenciály, vyšetřující elektrické projevy

funkce senzorických drah, odhalí poruchu funkce míšních drah. Tato vyšetření jsou standardně vyšetřována v neutrální poloze. Dynamická MR páteře a dynamické evokované potenciály měřené při různých polohách páteře pak odhalí jednak tlak na míchu, ale i poruchu její funkce, která není v neutrální poloze patrná, ale ovlivňuje rozvoj DCM. Předkládaná práce propojila oba aspekty – dynamickou MR a evokované potenciály – aby poskytla komplexní diagnostický obraz degenerativní cervikální myelopatie. Tímto způsobem přispívá k lepšímu porozumění patologických procesů a rozšiřuje diagnostické možnosti k časnější a přesnější identifikaci DCM. Časopis ČSNN je prestižním časopisem neurologicko-neurochirurgické obce v České republice a na Slovensku s aktuálním impakt faktorem 0,466. Článek MUDr. Žídky byl završením jeho doktorandské práce, kterou úspěšně obhájil v minulém roce. Školitelem a ideovým mentorem mu byla doc. MUDr. Irena Holečková, Ph.D., které za to patří velké poděkování.

**Za kolektiv Neurochirurgické kliniky
doc. MUDr. Vladimír Přibáň, Ph.D.**

FN Plzeň otevřela moderní metabolickou JIP

Na konci února se ve Fakultní nemocnici Plzeň uskutečnilo slavnostní otevření zrekonstruované Metabolické JIP I. interní kliniky. Povídali jsme si o tom s ředitelem FN Plzeň MUDr. Václavem Šimánkem, Ph.D.

Jaké jsou největší benefity této stavby?

Především je to rozšíření lůžkové kapacity z devíti na deset lůžek, což je při péči o 300 pacientů ročně znát. Dále jsou to komfortní prostory, a to nejen pro pacienty, ale i pro zaměstnance, kteří mají k dispozici nejmodernější špičkové vybavení. A v neposlední řadě pak terasa, která pomáhá dlouhodobě nemocným ke zlepšení jejich zdravotního stavu a psychické kondice. Metabolická JIP disponuje také mnoha zajímavými nápady, například pokoje mají prosklené stěny, které jedním tlačítkem během vteřiny zmlčnají a stanou se neprůhledné, takže pacient uvnitř má plně soukromí. Celé řešení tohoto pracoviště je vymyšleno velice chytré a odpovídá nejnovějším trendům.

Kolik tato rekonstrukce stála?

Celková investice dosáhla 109 milionů korun, financována byla téměř 73 miliony z evropských fondů Integrovaného regionálního operačního programu a 36 milionů korun bylo z rozpočtu fakultní nemocnice. Stavbu jsme zahájili

koncem ledna loňského roku a víceméně už za rok jsme mohli umístit první pacienty.

Slavnostního otevření na konci února se zúčastnil také ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Jak on zhodnotil novou Metabolickou JIP?

Pozitivně. Jako lékaři se mu prostory moc líbily a ocenil, že jsou tvořené do posledního detailu tak, aby byly pohodlné pro pacienty i personál. Na čemž se rozhodně shodneme.

Práce na takovém supermoderním oddělení musí být zajímavá...

Určitě, ale nejen zde. I. interní klinika je renomovaným klinickým pracovištěm, výukovou základnou pro pregraduální výuku, školicím pracovištěm v akreditovaných oborech a mezinárodně respektovaným výzkumným centrem. Pokud by mladí lékaři chtěli pracovat v prestižním oboru intenzivní péče, který se neustále dynamicky rozvíjí, rádi je u nás přivítáme. Věřím, že tato práce pro ně může být výborným odrazovým můstkem v jejich kariéře.

Setkání absolventů LFP v Lisabonu

V sobotu 3. února 2024 se v rezidenci velvyslance ČR v Lisabonu konalo setkání s portugalskými absolventy Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni.

Naši fakultu v Portugalsku zastupovali prof. MUDr. Jitka Kuncová, Ph.D., která se dlouhodobě věnuje propagaci studia na LFP mezi zahraničními uchazeči, prof. PharmDr. Radek Kučera, Ph.D., proděkan pro doktorské studium, Ing. Marie Klečková, tajemnice fakulty, a Mgr. Zuzana Zmrhalová, vedoucí Příjímací kanceláře do magisterských studijních programů v angličtině. Pracovníky LFP doprovodil JUDr. Jaroslav Svejkovský, první honorární konzul Portugalské republiky v České republice, absolvent Lékařské fakulty v Plzni MUDr. José Francisco Correia de Lemos Pavao, honorární konzul České republiky v Portu, a MUDr. Vasileios Tzigkounakis, rovněž absolvent LFP a majitel agentury CMS, která fakultu v Portugalsku zastupuje a pomáhá v Plzni studentům z Portugalska při prvních krocích v České republice.

Pan velvyslanec Ing. Martin Pohl všechny účastníky přivítal a představil program Domu zahraniční spolupráce Czechia Alumni, do kterého se absolventi vysokých škol v ČR mohou zaregistrovat a získávat informace o dění v této stále rostoucí mezinárodní komunitě. Prof. Kuncová

zavzpomínala ve své prezentaci na historii LFP a pozvala absolventy na návštěvu nového kampusu. Prof. Kučera představil možnosti doktorského studia pro zahraniční zájemce a JUDr. Svejkovský poukázal na vzrůstající česko-portugalské obchodní, kulturní a vzdělávací aktivity.

Schůzka se vedla v přátelském neformálním duchu a prostory rezidence velvyslance spolu s kouzlem únorového slunce poskytly v zahradním zázemí perfektní kulisu pro nezapomenutelné shledání. Účastníci sdíleli své zážitky ze studentského a profesního života, vzpomínali na své profesory a velmi se zajímali o novinky z Plzně a Lékařské fakulty. Za dobu existence magisterských studijních programů v angličtině fakultu úspěšně absolvovalo téměř 400 portugalských lékařů, kteří dnes pracují doma i v zahraničí, kde šíří dobré jméno Karlovy Univerzity a naší Lékařské fakulty. Naši absolventi v průběhu setkání s úsměvem konstatovali, že v Portugalsku patrně není zdravotnické zařízení, ve kterém by nepracoval alespoň jeden lékař, který své vzdělání získal v České republice.

Veletřh Kariéra ve zdravotnictví na LFP přinesl studentům inspiraci pro budoucnost

Druhého ročníku veletrhu Kariéra ve zdravotnictví, který se na LFP konal 28. února, se zúčastnilo 25 vystavovatelů zejména z řad nemocnic a dalších zdravotnických zařízení z celé ČR.

Potenciální zaměstnavatelé na svých stáncích představili medikům jak svá pracoviště, tak své nabídky na stáže nebo stipendia.

Po celý den panoval na chodbách fakulty čilý ruch. Studenti využívali veletrh k navázání kontaktů a získání informací nejen o možnostech profesní kariéry, ale také o příležitostech k osobnímu růstu a k dalšímu vzdělávání v medicíně. Novinkou tohoto ročníku byly panelové debaty na témata, která budoucí lékaře zajímají: jaké jsou bezprostřední kroky po absolvování medicíny a jaké cesty vedou k získání atestace, jaké jsou pracovní podmínky mladých lékařů a co v této oblasti může přinést budoucnost. Mezi hosty panelových debat byli náměstek ministra zdravotnictví ČR Václav Pláteník, ředitel Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR Ladislav Dušek nebo lékařka ze spolku Mladí praktici Michaela Kantorová. Jedna z debat se věnovala také tomu, zda se zdravotnictví feminizuje a s jakými překážkami se setkávají lékařky při své snaze skloubit osobní a partnerské zájmy s profesní dráhou v medicíně. Probraly se i nové trendy v digitálních zdravotnických technologiích.

Úspěšný druhý ročník veletrhu Kariéra ve zdravotnictví na LFP potvrdil význam bezprostředního kontaktu jak pro studenty medicíny, tak pro jejich budoucí zaměstnavatele. Další možnost k takovému setkání budou mít na půdě Lékařské fakulty v Plzni opět za rok.

Ples mediků opět rozzářil Besedu

Ve vyprodané Městanské besedě se opět konal večer plný elegance, tance a zábavy – ples studentů LFP, krátce MED PLES. Osvědčený organizátorský tým připravil bohatý program pro své kolegy a akademické pracovníky, včetně předtančení sevcíčeného samotnými studenty.

Večer 5. března slavnostně zahájili děkan fakulty prof. Fínek a prodejkanka prof. Müllerová. Po úvodním tanečním bloku předvedlo uskupení Sabroso Team Plzeň profesionální taneční vystoupení salsy a bachaty.

Hudební doprovod ve velkém sále zajistila kapela Epigon, po půlnoci ji na pódiu vystřídala DJ Snowbunny – studentka LFP Aneta Rehanslová. V malém sále zněla intimnější hudba – představily se zde písničkářky z LFP Tereza Pazderníková, vystupující pod uměleckým jménem Aisling, a Diana Voborníková. Taneční náladu posléze rozproudilo jazzové duo Lucie Hajíčková a Erich Ciompa.

Slavnostním okamžikem plesu bylo udělení ocenění děkana fakulty. Bronzovou pamětní medaili LFP obdržela Terezie Zelenková za založení a rozvoj podcastu „Medicína srdcem“ a pochvalu děkana má Marek Brousil, úspěšný účastník soutěže Famelab, za významný přínos k šíření dobrého jména fakulty.

Studenti si poradili i s výpadkem moderátora na poslední chvíli – místo zraněného „naskočil ze střídačky“ jeden z organizátorů, Dominik Smejkal. Ples tak byl úspěšný po všech stránkách a věříme, že obnovená tradice bude pokračovat i v dalších letech.

foto Lukáš Tycar

Ples zahájil děkan fakulty prof. Fínek

**Proděkanka prof. Müllerová
a děkan prof. Fínek**

**Oceněná
T. Zelenková**

**Oceněný
M. Brousil**

foto Lynda Phan

LFP V PŘÍPRAVĚ LÉKAŘŮ SPOJÍ

Zástupci nemocnice v Ambergu v čele s ředitelem a vedoucím Onkologického centra Dr. med. Haraldem Hollnbergerem navštívili LFP. Tato návštěva byla součástí iniciativy vzdělávací agentury FutureDoctor podporující rozvoj přeshraniční spolupráce mezi Svobodným státem Bavorsko a Plzeňským krajem s cílem budoucí klinické praxe našich studentů.

Ve čtvrtek 14. března přijeli do Plzně také vedoucí lékaři Kliniky pneumologie, alergologie a spánkové medicíny Dr. med. Hans Wahn a Kliniky úrazové chirurgie a ortopedie PD Dr. med. Antonio Ernstberger a starosta města Neunburg vorm Wald pan Martin Birner.

Během návštěvy se hosté setkali s vedením fakulty; před slavnostním obědem podepsali děkan LF prof. Jindřich Fínek a ředitel nemocnice v Ambergu Dr. med. Harald Hollnberger Memorandum o spolupráci v oblasti vzdělávání, vědy a výzkumu mezi oběma institucemi. Hosté si prohlédli prostory nového kampusu, navštívili Ústav anatomie a Biomedicínské centrum, kde je kromě špičkového vybavení zaujaly mikrofotografie doc. Josefa Reischiga, nezapomenutelného učitele Lékařské fakulty v Plzni a významného představitele aplikace moderních mikroskopických technik v biologickém výzkumu. Vrcholem celé návštěvy bylo setkání se studenty, kterých přišlo více než 60, a významnými představiteli klinik LF a FN v Plzni. Dr. Hollnberger představil ve své přednášce nemocnici v Ambergu a klíčové trendy a výzvy v oblasti zdravotnictví v Bavorsku. Zdůraznil význam interdisciplinární spolu-

práce mezi různými obory medicíny, roli inovací, nových lékařských technologií a digitálního zdravotnictví v moderní lékařské péči společně s důležitostí odborné přípravy budoucích lékařů a kontinuálního vzdělávání stávajících odborníků pro důsledné uplatňování medicíny založené na důkazech.

Studenti měli také možnost klást otázky a zapojit se do diskuze o aktuálních výzvách, kterým čelí zdravotnictví v současné době bez ohledu na státní hranice. Přednáška poskytla inspiraci a podněty pro jejich budoucí kariéru v lékařství a přispěla k posílení spolupráce mezi nemocnicí v Ambergu a Lékařskou fakultou v Plzni.

Celkově bylo setkání představitelů obou institucí s našimi studenty velmi úspěšné a přineslo nové podněty pro další rozvoj spolupráce ve vzdělávání, vědě i výzkumu mezi Bavorskem a plzeňským regionem.

prof. MUDr. Jitka Kuncová, Ph.D.
**proděkanka fakulty pro přijímací řízení studijních programů
v anglickém jazyce a sociální záležitosti studentů**

Třetí zleva starosta Martin Birner,
čtvrtý zleva Dr. Harald Hollnberger

SÍLY S NEMOCNICÍ V AMBERGU

Neobvyklý workshop i přednáška na Lékařské fakultě v Plzni

Workshop s názvem Jak pracovat se studentem v krizi hostila Lékařská fakulta v Plzni 7. února, o pár týdnů později se fakulta stala dějištěm inspirativní přednášky s názvem Paměť jako nástroj.

Workshop připravilo Centrum podpory výuky ve spolupráci s ombudsmankou doc. MUDr. Jitkou Švíglerovou, Ph.D., která účastníky setkáním provázela. Workshop byl zaměřen na vyučující a další pracovníky, kteří aktivně pracují se studenty a chtějí zlepšit své dovednosti v komunikaci a podpoře studentů, kteří prochází krizovou situací.

Účastníci se naučili rozpoznávat příznaky krize u studenta a jak s takovým studentem komunikovat, získali přehled základních principů a technik krizové intervence a řadu praktických doporučení a postupů pro jednání se studentem v krizi. Účastníci také získali přehled možností a odborné po-

moci pro studenty v krizi, ať už v rámci LFP nebo dalších návazných služeb. Workshop účastníci hodnotili veskrze pozitivně, řada z nich pak projevila zájem o navazující setkání. Organizátoři z Centra podpory výuky budou v budoucnu pořádat další podobné workshopy, jejichž cílem je zvýšit kvalitu vzdělávání a péče o studenty na Lékařské fakultě v Plzni.

Přednáška Paměť jako nástroj

Lékařská fakulta v Plzni se v úterý 12. března stala také dějištěm inspirativní přednášky s názvem Paměť jako nástroj. Tato akce, určená

především studentům prvních a druhých ročníků, přilákala více než 80 nadšených účastníků, kteří měli jedinečnou příležitost rozšířit si obzory v oblasti efektivního učení a paměťových procesů.

Během přednášky, kterou organizovalo Centrum podpory výuky, provedl doc. MUDr. Karel Ježek, Ph.D. studenty labyrintem paměťových procesů a informační hygieny. Diskutovány byly metody a techniky, jak si informace nejen dlouhodobě zapamatovat, ale jak si je efektivně vybavit ve správný moment.

Studenti opustili Hnědou posluchárnu s novými poznatky o tom, jak paměť funguje a jak ji mohou posílit, což je zvláště v období zkoušek neocenitelné.

Pokud si nemůžete něco zapamatovat, možná to ani nebylo tak důležité... Nebo jste prostě nebyli na přednášce Paměť jako nástroj! Naštěstí budete mít možnost se přednášky opět účastnit, další termín je plánován na podzim letošního roku.

Závěrem ještě kontrolní otázka pro ty z vás, kteří jste na přednášce nechyběli: „Jak se nazývá proces ukládání informací do paměti?“

Martin Langer
Centrum podpory výuky LFP

foto SVK PK

Týden mozku: Neurovědci z LFP přednášeli pro veřejnost

Jak funguje náš mozek? Jak ukládá informace? Proč spíme? Jak se léčí onemocnění mozku a duševní poruchy? Co stojí za nárůstem potřeby psychiatrické a psychologické péče u mladistvých? Tato a další témata zazněla na přednáškách LFP během Týdne mozku 2024.

Již popáté se Lékařská fakulta v Plzni připojila k Týdnu mozku, celostátnímu festivalu o nejnovějších objevech a trendech ve výzkumu mozku a neurovědách, který v ČR pořádá Akademie věd ČR a který je součástí celosvětového Brain Awareness Week. Na 11. a 14. března připravili neurovědci LFP dvě série přednášek ve vzdělávacím cen-

tru Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje ve Smetanových sadech.

Program zahájil neurofyziolog Karel Ježek, jeden z nejrespektovanějších výzkumníků mozku v ČR, vedoucí Laboratoře experimentální neurofyziologie v Biomedicinském centru LFP. Ve své přednášce se věnoval paměti a tomu, jak náš mozek zpracovává a ukládá informace. Druhý přednášející, Jan Vevera, přednosta Psychiatrické kliniky Fakultní nemocnice Plzeň, hovořil o procesech a změnách v mozku při schizofrenii a depresi. Na závěr neuropsycholog Vojtěch Pišl z Psychiatrické kliniky přiblížil pohled na současné pojetí duševních poruch.

Ve čtvrtek 14. března zazněla nejprve přednáška neurofyziologa Karla Blahny z Biomedicinského centra o spánku, jeho biologických účelech a také o tom, proč je pro nás spánek klíčový. Přednosta Ústavu patologické fyziologie LFP Jan Cendelín se zaměřil na buněčnou terapii onemocnění mozku a její úskalí. Jan Tůma z Ústavu patologické fyziologie přiblížil posluchačům genovou terapii a její aplikovatelnost v léčbě genetických onemocnění mozku.

Program LFP přilákal v oba dny několik desítek návštěvníků, kteří se jen tak tak vešli do přednáškové místnosti. Jsme rádi za tento zájem veřejnosti a těšíme se na další ročník festivalu.

Studie prof. Vevery: Mají agresori násilí v genech?

Výzkum specifických typů populačně vzácných či unikátních genetických variant v DNA, které vedou ke ztrátě nebo závažnému ovlivnění funkce postižených genů

Impulsivní násilné chování představuje závažný společenský problém a fascinující biologický fenomén. Je výsledkem komplexních interakcí řady genetických, biologických a sociálních faktorů a jeho genetické a biologické příčiny jsou málo známy. Prof. MUDr. Jan Vevera, Ph.D., který od roku 2017 na LFP a ve FN Plzeň působí jako přednosta Psychiatrické kliniky, během minulých let shromáždil a klinicky charakterizoval unikátní soubor 290 mužů odsouzených pro opakované násilné činy spojené s extrémně výraznou impulzivitou. Výzkumným cílem bylo v DNA těchto mužů vyhledávat specifické typy populačně vzácných, případně unikátních genetických variant, které vedou ke ztrátě nebo závažnému ovlivnění funkce postižených genů. Následně zhodnocení biologických funkcí takto určených genů a interpretace efektu nalezených genetických variant mělo vést k definici souboru genů – genetické architektury – impulsivního násilného chování a lepšímu porozumění jeho molekulární a biologické podstaty.

Výsledky výzkumu shrnul tým prof. Vevery v práci, kterou nedávno zveřejnil časopis *Genes, Brain and Behavior*. Co podrobně genetická analýza odhalila? Ve srovnání s běžnou populací mají zkoumaní muži dvakrát vyšší výskyt vzácných, funkčně závažných variant v genech, ve kterých se běžně tento typ mutací nevyskytuje, a třikrát vyšší výskyt funkčně závažných variant v genech, které jsou specificky aktivní v mozku.

V souboru nalezených genů byly významně více zastoupeny geny, které se podílejí na zajištění správné funkce synapsí a metabolismu neurotransmiterů. Funkčně závažné genetické varianty byly nalezeny u 192 (66 %) zkoumaných mužů. V 63 (22 %) případech se jednalo o varianty v genech

spojených se známými monogenními (mendelovskými) formami neurovývojových nebo neuropsychiatrických nemocí.

Výsledky výzkumu naznačují, že podobně jako autismus, schizofrenie nebo bipolární poruchy má i extrémně impulzivní násilí významnou genetickou složku. Spektrum nalezených genetických variant podporuje hypotézu, že extrémně impulzivní násilí je v řadě jednotlivých případů projevem závažné dysfunkce jednoho nebo několika málo genů odpovědných za správný vývoj a funkci mozku a synaptických procesů.

Výsledky výzkumu mají potenciálně významný společenský přesah. Všichni zkoumaní muži mají závažnou kriminální historii. Psychiatrické nemoci jsou v populaci vězňů časté, ne vždy správně diagnostikované a vhodně léčené. Možná genetická klasifikace extrémních případů

impulsivního násilí může v řadě případů objasnit kauzální příčinu, naznačit prognózu a být podkladem pro vhodnou farmakologickou, případně socioterapeutickou intervenci. V některých případech může genetická klasifikace ovlivnit i způsoby výkonu trestu.

Spektrum nalezených genetických variant podporuje hypotézu, že extrémně impulzivní násilí je v řadě jednotlivých případů projevem závažné dysfunkce jednoho nebo několika málo genů odpovědných za správný vývoj a funkci mozku a synaptických procesů.

MePi Běžci: Staronový projekt pro aktivní životní styl

Spolek Medicus Pilsensis, známý svou podporou aktivního životního stylu, rozjíždí staronový projekt zaměřený nejen na běhání. Jestli hledáte způsob, jak se zapojit do pohybu a poznat nové lidi, pak jste na správném místě.

Naše společné běhy jsou klíčovým momentem, kdy se můžete připojit k naší skupině a zažít atmosféru skupinového cvičení. Bez ohledu na váš aktuální výkon jsme tu pro vás, abychom vás podpořili na vaší cestě k lepší kondici. Běhání s MePi není jen o cvičení, je to zároveň o zábavě a motivaci. Naše skupina vytváří prostředí, kde se můžete podělit o své úspěchy, motivovat se navzájem a vytvářet přátelství.

Chceme, abyste měli možnost komunikovat i mimo tréninky. Proto zakládáme skupinu na Facebooku, kde budete moci sledovat plánované akce, sdílet své zážitky a domlouvat se na dalších sportovních aktivitách. Náš projekt se neomezuje pouze na běhání. Na Facebooku budete mít možnost zapojit se do různých sportů a aktivit, jako je například badminton, sauna, fotbal či jízda na kole, prostřednictvím domlouvání aktivit mezi sebou nebo poptáváním partáka na sport.

Nezáleží na tom, zda jste začátečník, nebo zkušený běžec. Naše skupina je otevřená všem a naším cílem je podpořit každého jednotlivce v dosažení jeho cílů. Naše skupina je vedená studenty z našeho spolku, kteří vám pomohou s technikou běhu, správným tréninkovým plánem a budou vás motivovat k dosažení vašich cílů.

Běhání má mnoho zdravotních a duševních benefitů. Pomáhá snižovat stres, zlepšuje spánek a podporuje celkové zdraví a pohodu.

Při našich akcích klade MePi důraz na bezpečnost všech účastníků. Důkladně plánujeme trasy, dbáme na dostatečné zahřátí a poskytujeme rady pro prevenci zranění. Běhání v naší skupině je i o objevování nových míst a zažívání adrenalinu při průzkumu různých tras a terénů. Sportování s ostatními lidmi posiluje společenské vazby a vytváří prostředí pro sdílení radostí ze společných úspěchů.

MePi Běžci jsou inspirací pro všechny, kdo chtějí žít zdravěji a aktivněji. Společně dokážeme dosáhnout mnohem více než sami. Zapojením se do našich akcí přispíváte k posílení zdravého životního stylu ve vašem okolí. Přijďte na jeden z běhů s MePi Běžci a uvidíte, že sportování s námi je nejen účinné, ale také zábavné a inspirující.

Zároveň spouštíme i sekundární odnož MePi běžců – „MePi chodce“. Tato skupina je takzvaným mezistupněm mezi odhodlanými běžci a lidmi, co mají z běhání ve skupince zatím obavu. MePi chodci jsou pohodová skupina mediků, kteří mají rádi procházky po okolí Plzně třeba i s kelímkem kávy v ruce. Procházky jsou nenáročné a jsou plánovány tak, aby připravily váhavé mediky na to, aby si příště zkusili zaběhnout trasy třeba s MePi běžci. Během procházek stihneme probrat vždy spoustu témat nejen o fakultě a medicckém životě.

Těšíme se na vaši účast a společné chvíle strávené při sportování. S MePi Běžci máte možnost objevovat nové cesty k lepšímu zdraví a aktivnímu životnímu stylu. Připojte se k nám a dejte svému životu nový směr!

**Za spolek Medicus Pilsensis
Adam Zdráhal, 4. ročník,
všeobecné lékařství**

Zážitky z Večerní vizity: Jak se dělá medicína v džungli

Večerní vizita s Lenkou Chrástovou z neziskové organizace EMOTER nabídla fascinující pohled do světa medicíny v džungli. Lenka, zkušená dobrovolnice, sdílela své zážitky a dovednosti, které jsou klíčové pro poskytování zdravotní péče v odlehlých oblastech Ugandy.

Důležitým prvkem práce v džungli je důkladná příprava a organizace. Lenka vysvětlila, jak je nezbytné mít s sebou veškeré potřebné léky, vybavení a materiály, ať už jde o antimalarika, antibiotika nebo základní chirurgické nástroje. Logistika je klíčová, a to jak v dopravě, tak ohledně ubytování nebo zajištění potravin. "Džungle" představují specifické prostředí s vlastními výzvami. Lenka zdůraznila, že je nutné přizpůsobit se místnímu prostředí a kultuře. Znalost místních zvyklostí a tradic je klíčová pro budování důvěry mezi lékařem a pacienty.

Práce v džungli vyžaduje multidisciplinární přístup. Nezisková organizace EMOTER spolupracuje s dalšími zdravotnickými pracovníky, jako jsou zdravotní sestry, lékařští asistenti a místní zdravotníci. Společnými silami poskytují komplexní péči, která pokrývá různé zdravotní potřeby.

V ugandské provincii Nebbi je prevence nemocí klíčová. Lékaři i dobrovolníci věnují hodně času vzdělávání místních obyvatel o hygieně, očkováních a zdravém životním stylu. Prevence je často účinnější než léčba a může výrazně snížit výskyt nemocí.

Ne vždy jsou k dispozici ideální podmínky nebo vybavení. Lenka sdílela příběhy o tom, jak se musela rychle přizpůsobit a využít dostupných prostředků k poskytnutí nezbytné péče. Kreativita je klíčová, například v improvizaci při provádění chirurgických zákroků nebo výrobě náhradních léků. Práce v džungli je náročná, ale zároveň velmi odmě-

ňující. Lenka zdůraznila, že vidět úsměvy na tvářích pacientů a vědomí, že pomáhá těm, kteří nemají snadný přístup k zdravotní péči, je neocenitelné. Přesto jsou výzvy, jako je nedostatek zdrojů nebo riziko infekcí, stále přítomné a vyžadují od lékařů neustálou ostražitost a odhodlání.

Dále následovala diskuze se studenty, kde padaly dotazy ohledně problematiky HIV v tomto středoafričtém regionu, nejhorších a nejzajímavějších zážitků ve spojitosti s Lenčiny humanitární výjezdem i budoucnosti neziskové organizace EMOTER. Studenty zajímaly i možnosti výjezdu na takovéto mise, ať už z pozice dobrovolníka, nebo lékaře.

Na Večerní vizitě si studenti mohli zakoupit fair trade zrnkovou kávu a přispět tak na rozvoj humanitární pomoci v Ugandě. Spolek Medicus Pilsensis si zároveň přichystal i krásné odznaky, které jsme ve spolupráci s EMOTERem vytvořili z obrázků, které nakreslily na jednom z minulých lékařských výjezdů děti pocházející právě z ugandské provincie Nebbi.

Večerní vizita s Lenkou Chrástovou poskytla inspirativní pohled do světa medicíny v Ugandě. Její zkušenosti ukazují, že i v nejtěžších podmínkách lze poskytnout kvalitní zdravotní péči, pokud je k dispozici odhodlaný tým a multidisciplinární přístup.

**Za spolek Medicus Pilsensis
Adam Zdráhal, 4. ročník, všeobecné lékařství**

25 | 04 | 24

9:00 – 15:00

Kongresové centrum Parkhotelu Plzeň

Chaperon Conference on Cancer Research

Lékařská fakulta UK v Plzni srdečně zve
na závěrečnou konferenci projektu Chaperon.
Co přinesl onkologickému výzkumu a fakultní
vědecké excelenci grant ve výši 2,5 milionu eur?

Jednacím jazykem konference je angličtina

Program
a registrace

ÚČAST ZDARMA

Projekt Chaperon je financován z programu Evropské unie
Horizont 2020, č. grantové smlouvy 856620.